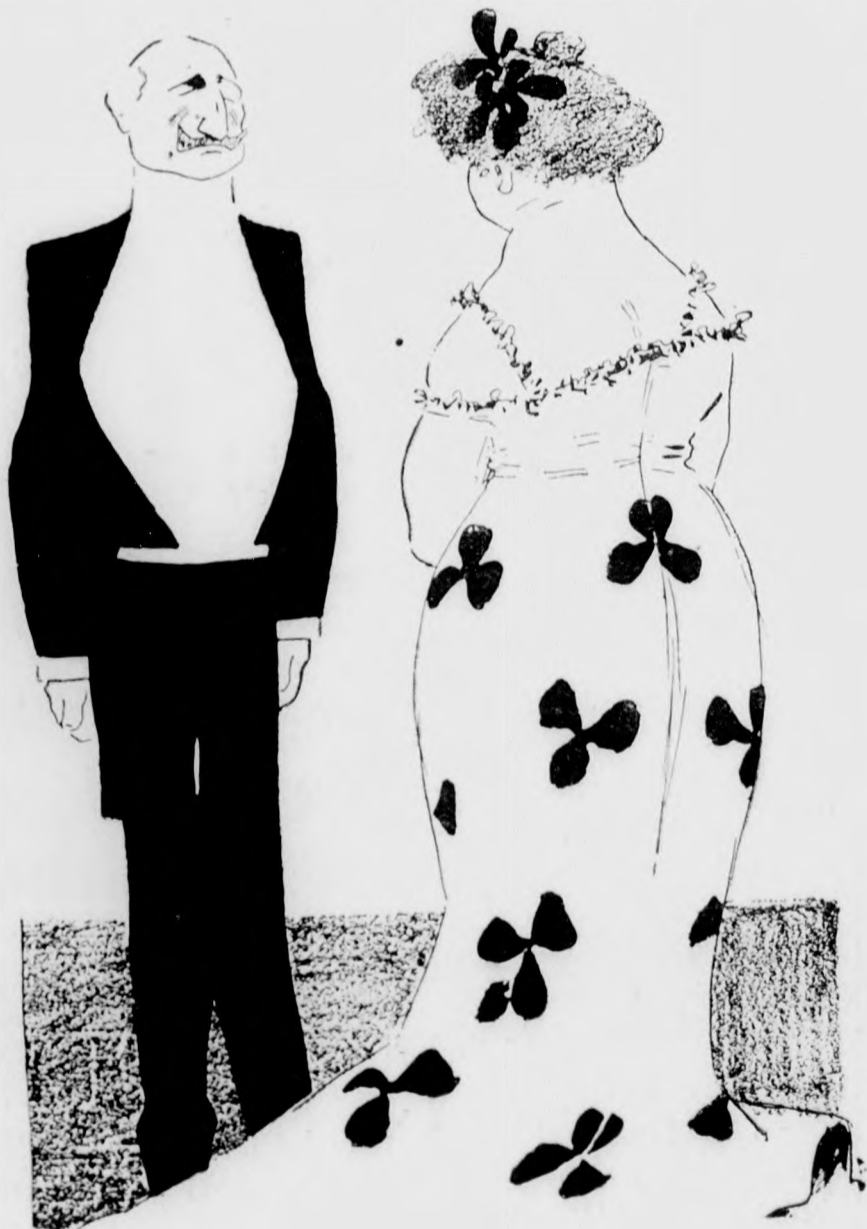

XVIII. kötet.

Budapest, 1903 december 13-án

50. szám.

Előkelő gorombaság.

Báróné: Mit gondol gróf úr, megoldják valaha a kormányozható léghajó problémáját?

Gróf: Ná tudja, míg az emberek Márrienbádba járnak, addig nem hiszem!

Modern idealizmus.

A költő:

Szeretlek téged drága, szép leány,
A Parnasszust én csak teérted járom
S mi ott van dicsőség és fényes álom; —
Óh légy enyém! — mind lábadhoz teszem...

A gazdag hentes:

Kisasszony én önt szintén szeretem!
Naponta 10—20 disznót vágok én,
Láthatja hát, hogy nem vagyok szegény;
S mi üzletemben kolbász, sonka van; —
Ha boldogít mind oly papirban birja,
Melyre szebbnél szebb költemény van írva.

A lány:

Rajongok én a költeményekért...
Költemény!... Sonka!... szépen hangzik az!
Oh, hentes ur, ön engem meghatott!
Kezem öné... Szerelmem mély, igaz.

Farkas Béla.

Enyhítő körülmény.

Péterné: Te nékőd is mán csak a kocsmán jár az eszöd!

Péter: Tévedsz lelkem, a torkom jár a kocsmán, nem az eszem!

FÖLÉBREDT HALOTTAK.

Rémes történet.

Bevezetés.

Óva intem a gyöngébb szívű olvasót, tegye félre a lapot, még mielőtt libabőrt kapna e sorok olvasásától s ideggöresei arra kényszerítenék, hogy a kölni vizes flaconhoz folyamodják.

És most... pszt!...

Veszedelmes kívánság.

Mr. Southampton, a yanke-yorki morgue igazgatója ajtaján kopogtatnak.

— Be! — kiált röviden a praktikus angol, szem előtt tartva az ősi mondást: «Time is money!»

Az ajtón egy kivasalt czilinder s egy fekete frakk nyomult be.

— Mr. Southampton?

— Yes!

— Brooklyn James, a «Yanke-yorki Herald» belmunkatársa.

— ?

— Engedje meg igazgató ur, hogy egy éjt tölthessek a gondjaira bizott morgue-nak abban a termében, a hol az agnoszkálásra kifektetett halottak vannak. Szerzett impresszióimat a «Yanke-yorki Herald» tárczájában fogom megírni.

— Egy föltétel alatt: ha addig nem szól senkinek.

— All right! Good day!

Elevenen a koporsóban.

Harmadnap este Mr. Brooklyn James fekete frakkban, fehér nyakkendővel megjelent a morgue-ban.

Mr. Southampton, a halottas-ház érdemes és hidegvérű igazgatója bevezette a nagy agnoszkáló terembe.

Kilencz fekete koporsó volt félkörbe fölállítva s nyolcz sápadt arcra vetette kísérteties fényét a terem közepéről egy lobogó gázláng.

Mr. Southampton rámutatott az üres koporsóra, Brooklyn James meghajtotta magát s helyet foglalt benne.

Brooklyn James impressziói.

Mr. Brooklyn hanyatt feküdt a koporsóban s elkezdte gyűjteni a másnapi tárczára szánt impresszióit.

Mindenekelőtt konstataulta, hogy a koporsóban elég kényelmes fekvés esik s a légmérsék is egészen kellemes.

De jó lesz — gondolta — ha mindjárt le is írja impresszióit, a mint szépen sorban jönnek. Felült tehát, elővette jegyzőkönyvét és írni akart. Ebben a pillanatban azonban...

Mit jelentett ez az «azonban?»

... A szomszéd koporsóban is fölemelkedett egy fekete frakkos, fehér nyakkendő halott, aki szintén jegyzőkönyvet tartott kezében és szintén írni akart.

Mielőtt Brooklyn James megzavart gondolatait rendbe tudta volna szedni, még hét ilyen pillanat mult el, s ugyanannyi fekete frakkos és fehér nyakkendő koporsó-lakó helyezkedett ülő helyzetbe.

Brooklyn James azonban a kilencedik pillanatban ismét a maga ura volt. Törhetetlen hidegvérrel kezelte az irónt, miközben hangosan diktálta önmagának a feljegyzendőket:

... Ebben a pillanatban a nyolcz halott szintén fölült.

Szava rémesen kongott a boltozatos teremben, s egyszerre nyolcz hang ismételte mondókáját, s a nyolcz ur hasonló flegmával jegyezgetett.

Ez már egy Brooklyn Jamesnek is sok volt. Kiugrott a koporsóból s a félkör közepén megállott.

— Goddam! Kikhez van szerencsém?

A nyolcz élőhalott hasonlóképen kiugrott és Mr. Brooklyn elé járult, sorra bemutatva magukat:

— Bullwer John, a «Yanke-yorki-News» belmunkatársa.

— Brown Phillipp, a yanke-yorki «Pall Mall Gazette» belmunkatársa... és így tovább.

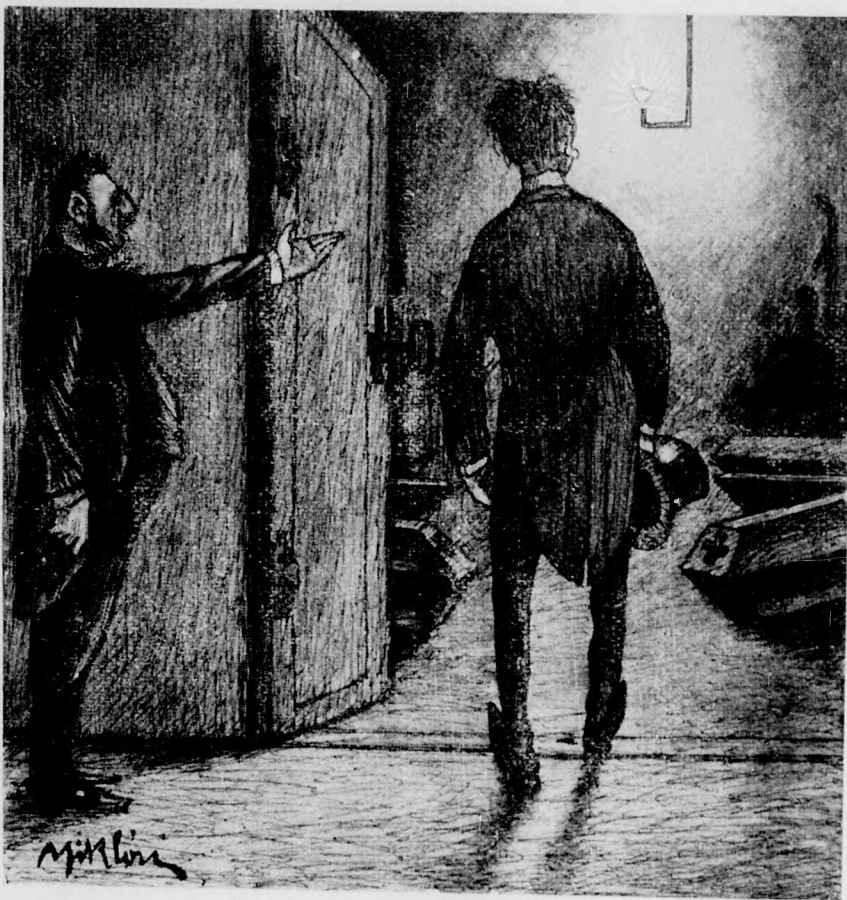
Mr. Brooklyn agyában egy gondolat-dinamit robbant szét!

— Gentlemans! Minket Mr. Southampton czudarul becsapott.

Nyolcz sirihang válaszolta:

— Yes! Becsapott!

— Gentlemans! Mi nem tűrhetjük azt, hogy Mr. Southampton kinevessen bennünket. — Ő meg akarta hiusítani szándékunkat, hogy egy éjt halottak között

töltsünk; mutassuk meg, hogy mi mégis tuljárnk az eszén. Mr. Southampton kilencz élő ujságírózt zárt ide be, haljon meg rémületében, ha reggel benyitva kilencz halott hírlapírózt fog itt találni.

Ezzel Brooklyn James befeküdt vissza a koporsóba, elővette revolverét és... föbelőtte magát.

Nyolcz rémes pillanat következett erre, minden pillanatban egy fekete frakkos ur foglalta el újra helyét a koporsóban s minden pillanatban egy revolverlövés zaja dörgött átkot az ármányos Southamptonra.

Azaz...

... hogy a kilenczedik lövés nem dördült el. Az utolsó hős megretirált, a revolvert szépen visszadugta.

Hanem azért ő is lefeküdt a koporsóba s megírta az impresszióit a yanke-yorki morgue agnoszkálási termében, éjfélt után egy óraker, nyolcz igazi halott rémes szomszédságában. Brrrr!!!

Befejezés.

Másnap nyolcz yanke-yorki hírlap gyászkeretben jelent meg, Southampton ur pedig — kényszerzubbonyban.

Eltalálta.

Tanító: Mi a gyorsaság?

Tanuló: A gyorsaság az, melylyel valaki a meleg tálat a földre ejti.

Vagy ugy!?!...

A Nizzából Monte-Carlóba induló vonaton két uri ember egymással beszélgett.

— Szinte Monte-Carlóba, a játékosok paradicsomába méltóztatik utazni?

— Igen, oda megyek...

— Tán egy kicsit játszani is fog?

— Egyebet sem teszek. Ez a foglalkozásom.

— Az Istenért, tán csak nem azt akarja mondani, hogy a játékot üzletszerűleg folytatja?..

— De igen. Naponta kétszer játszom és soha sem veszték.

— Nem lenne szíves, velem ez esetben rendszerét közölni?

— Hogyne, nagyon szívesen. A zenekarban szoktam hegedülni.

Késő ősszel.

Hull a levél,
Barna kislány
Ne tépjed!

Ne attól kérdd:
Eljönnek-e
Még érted?

Ki köti be
S mikor a te
Fejedet?...?

Telekkönyvbe
Van arra a
Felelet!

Szatir.

Varietas delectat.

A: Mondja barátom, nem unta meg 30 év óta a postaszolgálatot?

Postaszolga: Isten mentsen! hisz mindig van kis változatosság. Tegnap a 26-át, ma a 27-ét, holnap a 28-át és holnapután pedig a 29-ét fogom stempelizni.

Őszinte vallomások.

Minden könyvtár érdekes és hasznos, mondják az oda pihenni, melegedni és aludni járók.

*

Minden hónaposzoba tiszta, mondják a poloskairtó-társulat emberei.

*

Minden iskola jó, mondják, a kiknek szünetük van.

*

Minden bor valódi, mondják a fukszin-és borkősav-árusok.

*

Minden kereskedő őszinte, mondják a hitelezői.

Az ügyes Izorka, vagy: a megszegyenített nagybácsi.

I.

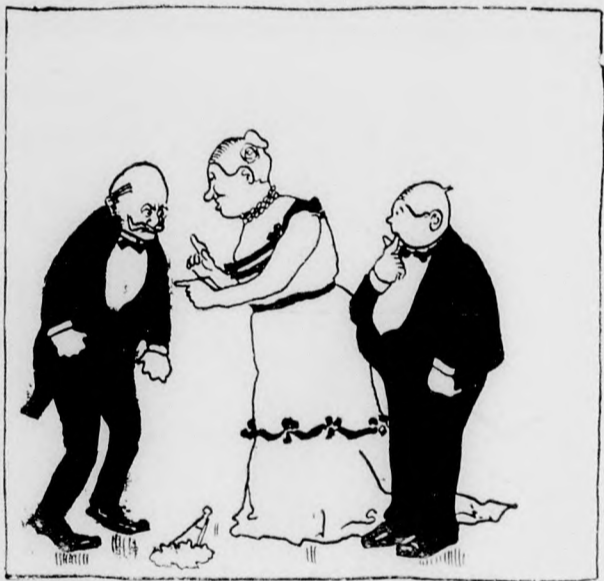
Nagybácsi: Itt jön az Izor öcsém!
Nénike: Az Izorka? Már bálozik a kedves?

II.

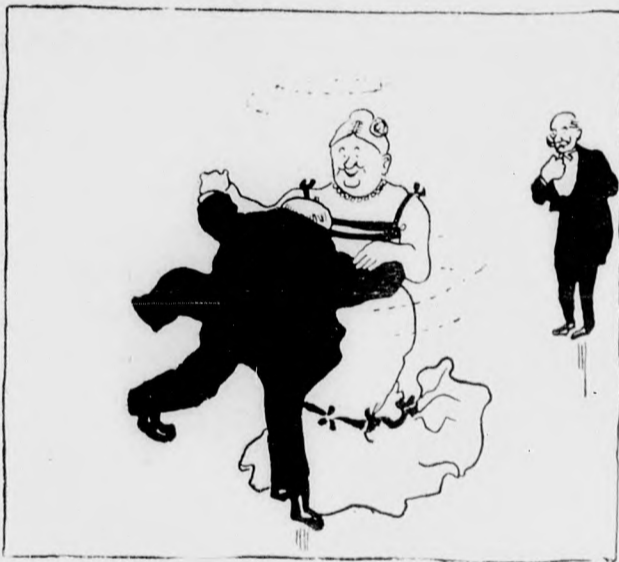
Nagybácsi (mérgesen): Ugy látom, hogy ügyetlen a tácskó!

III.

Nénike: Ne mérgeleldjék kedves tanácsos úr! Megegett az már mással is! Jöjjön Izorka táncolni!

IV.

Nénike (tánc közben): Így ni!... Láátja... egészen jól megy!... Fúú!...

V.

... Zsupsz! Prrr!...
Nénike: Jaj a sleppem!

VI.

Nagybácsi: Mars ki innen te idomtalan hüstömeg te!...

Apró mesék Állatországából.

I.

Biztos sejtelem.

I. Versenyló: Ma nagyon sokat tehetett rám a gazdám a fogadásoknál.

II. Versenyló: Miből sejtet?

I. Versenyló: Új nádpálcát adott a zsokénak.

II.

Előrelátó.

Róka: Az ezüst kanalakra jó lesz vigyázni!

Kis róka: Miért apuka?

Róka: Miért? mert szarkák is lesznek ám a lakomán!

III.

Ő már jobban tudja.

Fiatol bolha: Papa! ugorjunk abba a finomszörű fehér kutyába ott!

Öreg bolha: Ugyan, hova gondolsz, hiszen azt mindennap megmossák és kiboházzák.

Nem riad vissza.

Klára: Azt akarja Sándor, hogy ha megesküdtünk, minden az ő tetszése szerint történjék.

Klára mamája: De akkor miért mégy hozzá?

Klára: Azért, hogy az ellenkezőről meggyőzzem.

Riposzt.

Mükedvelő (egy olajfestmény előtt): Nos, ha ez is művészet, akkor én bolond vagyok!

Festőművész (határozottan): Már pedig ez csakugyan művészet!

Te Deum helyett gyászmise. Szabadságharcunk lezajlása után az Aradon vértanuságot szenvedett Vécsey Károly gróf honvédtábornok öcsese, Vécsey Sándor gróf plébános pár havi meghurczoltatás után visszakerült Hódmezővásárhelyre s elfoglalta parochiáját.

1851. év elején a hatóságtól szigorú rendelet érkezett az összes felekezetek lelkészeihez, hogy ő felsége születése napján ünnepélyes istentiszteletet tartsanak.

Vécsey Sándor gróf plébános a rendelet vétele után rögtön magához hívatta Hegedüs János kántort s így szólt hozzá:

— Hegedüs ur, holnap gyászmisét mondok az aradi vértanuk lelkiüdvéért, tehát ahhoz tartsa magát.

Másnap ő felsége születésnapján a katolikus templomban csakugyan fölállították a ravatalt, körülte tizenhárom gyertyával.

A hivatalnok sereg diszruhában jelent meg a templomban s nagy meglepetéssel látta a gyászravatalt.

Nemsokára kezdetét vette a mise. A plébános nagy segédlettel, gyászmiseruhában jelent meg az oltár előtt, hogy bemutassa az áldozatot a tizenhárom vértanu lelkiüdvéért.

A kóruson fölzendült a De profundis megható dallama. A hivatalnok sereg ámult-bámult, de azért kitartott a gyászmise végeig.

Persze, hogy följelentették a hazafias érzelmű plébánost. El is hurczolták Vásárhelyről s egy havi zárdafogságra ítélték.

Kijátszott asszonyok. Ugy esett, hogy az 1878-iki boszniai okkupáció alkalmával a «Kronprinz-ezred» Győrött állomásozó néhány századát is mozgósította a fővezénylet.

Csupa győri fiukból állott valamennyi. Hanem mikor kimasírozták a pályaudvarra, hogy a gőzkocsi sebesszárnyu kerekén mielőbb eljussanak Novi-Bréka alá, váratlanul nagy akadály gördült az indulásra készen álló vonat elé: az anyai szeretet. Ugyanis a hadfiak édes anyái irtózatossá patáliával követelték, hogy vigyék el őket is magukkal, hogy legyen a ki lefogja a csatákban eleső katonák szeméit s azzal fenyegetőztek, hogy ha kérésöknek hely

nem adatik, mindnyájan oda fekszenek a sínekre, az induló vonat elé.

Lőn óriási kavarodás. A tisztek elvesztették a fejüket s tanácstalanul bámultak az állomásfőnökre, ki egy negyedórai tétovázás után kijelentette, hogy igen is, elmehetnek az asszonyok is.

— Tessék beszállni!

Azoknak nem is kellett biztatás s pár percz alatt megtelt fehérréppel a vonat utolsó négy kocsija.

Akkor aztán megszólalt a trombita, füttyült a lokomotív, dübörögtek a kerekek, hanem a búcsut integető asszonyok kocsijai — nagy csodálkozásukra — meg sem mozcizantak... Mert hát *lekapcsolták őket!*

★

A híres vitéz Nádasdyval történt. Jött hozzá egy vén anyóka, könyörgését így formulázzván:

— Ugyan kérem, korporal uram, egyetlen fiamat bocssássák már el az Istenért!

— Nem vagyok én korporal, jó anyóka, hanem generál — felelt Nádasdy.

— Fölviheti az Ur Isten segítségével még addig! — mondá rá a magyar Aspasia.

★

A mantuai csata után elborongva bolyongott föl s alá a csatasíkon a holtak és sebesültek között a vitéz Alvinczy.

E közben jajkiáltás üti még füle dobját. A hang után indulva egy béna vitézre akadt, kit nem vettek föl a kocsik.

— Osztrák vagy, fiam? — kérdi németül Alvinczy.

— Osztrák a ménkűt, magyar vagyok az ebadta, még pedig nagyszalontai! — felelt sértődve a vitéz.

★

Korához képest. Lord Auron egy általa adott ebéden nem szünt meg ó-borát dicsérni, melyből azonban igen parányi üvegben tétetett az asztalra.

Egy vendég aztán a kérdésre, hogy milyennek találja, így felelt a gazdának: «Korához képest igen kicsinynek».

★

Elveszett az öreg B. bácsinak a Bach-rendszer alatt az istállóból négy igen szép lova s följelentette az akkori járásfőnök, Schegula urnak.

— Ez maga elé idézteti az öreg urat és kérdi tőle:

— Hány ölnyire van a háztól az istálló? Északnak vagy nyugotnak tekszik-e? Hány ajtó van rajta? Miből van építve s mivel fedve? stb.

Mindezen hivatalos kérdésekre az öreg ur hűségesen megfelelt.

Ekkor azt mondja a főnök:

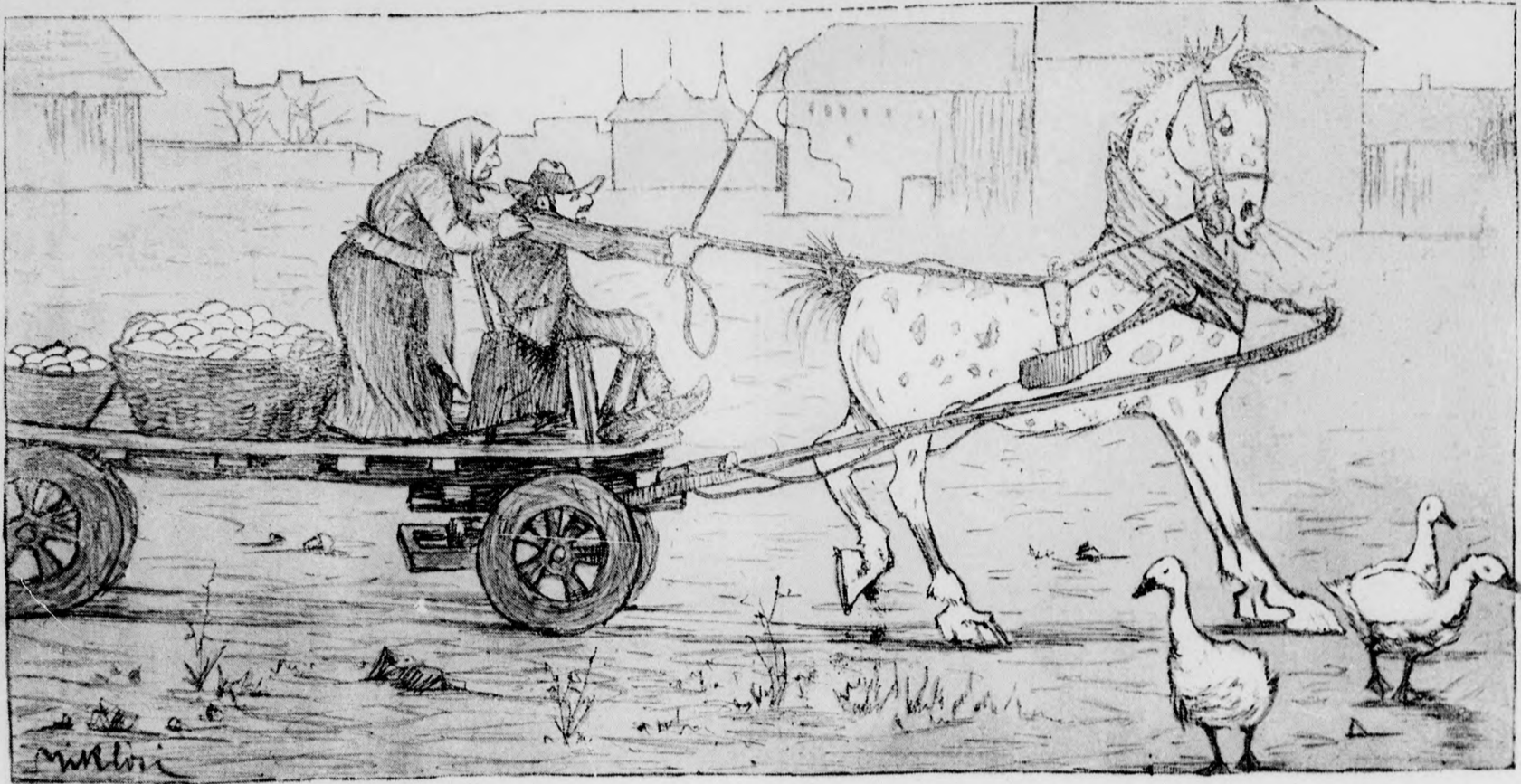
— Esküdjék meg, hogy lova csakugyan ellopott.

Mire az öreg ur egész komolyan mondja:

— Szívesen, de arra is megesküszöm, hogy ily eljárással soha sem kerítik meg az urak lovaimat.

Rögtönzött rántotta.

I.

Juli néni: Te Jóska! Nem ijedős ez a szürke?

Megható ragaszkodás.

— Izor! — mondá Rezsín egy fiatal gazdag uracshoz fordulva, ki neki folyton udvarolt. — Egy nagyon komoly kérdést akarok önhöz intézni!

— Mi az, édes Rezsinke?

— Nem volna-e hajlandó mamát elvenni, ha én kosarat adnék? Lássá, mi igazán nem szeretnék önt elveszíteni!...

A hegyek között.

Turista: Okvetetlenül vezetőre van szükségem?

Vezető: Föltétlenül. Oly meredek utak vannak, hogy vezető nélkül a szakadékokba zuhan uraságod. Ha nem hiszi, próbálja meg!

A bizonyíték.

Feleség: Szeretsz még?

Férj: Hodj lehet ilyent kérdezni, mikor totod hodj nem haragszom o szabószámláid miatt!

Gonosz férj.

Feleség: Ha az emberi test valamennyi paránya megújul hét évenként, akkor most nem vagyok az a nő, a kit elvettél.

Férj: Oh! én ezt már hat és fél éve tudom!

Elégia.

Bizony, bizony nekem három menyasszonyom volt és mind a hárommal szerencsétlenül jártam.

— Hogy-hogy?

— Mind a három a — feleségem lett!

A viczinálison.

Utas: Ma mégis gyorsabban megy a vonat.

Kalauz: Meghiszem azt, ma jó szelünk van.

Ki az ur a házban?

Idegen: Odabenn van a ház ura?

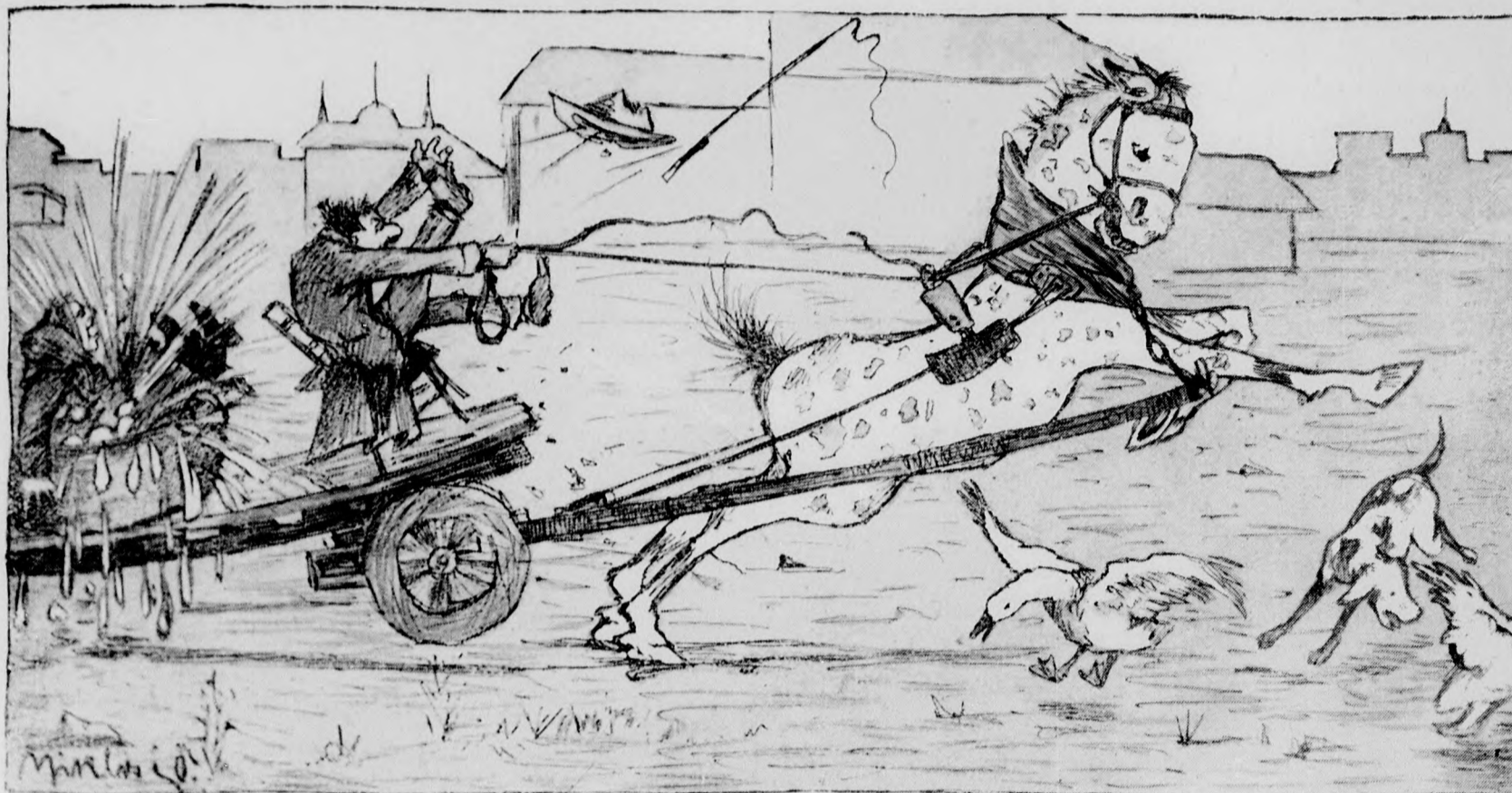
Inas: Igen, de a ház asszonya nem eresztí ki.

Gyermeki felfogás.

Anyá: Melyik rétest akard, Gyurka, az almást vagy a turóst?

Gyurka: Akarni nem akarom egyiket sem, hanem azért megeszem mind a kettőt.

II.

Jóska: Tyűh! a jéromját! minek juttatta kend eszibe!?

Meglepő:

Ha valaki vadászkalandjairól beszél s egyszerre elhallgat, mert a vadkereskedő lép be.

★

Ha az orvos azon fáradozik, hogy mentül egészségesebb viszonyok legyenek valamelyik községben.

★

Ha a festő azért vágyódik falusi magányba, esendbe, hogy ott csataképeket fessen.

★

Ha az iszákosság ellen tartott felolvasás után, pezsgős bankettet tartanak.

★

Ha az állatvédő szenvedélyes vadász.

Balsejtelem.

A: Mit hoz a krisztkindli?
B: Attól nem fő a fejem, mit hoz, de attól, hogy mit visz?

Maskep magyarázta.

Tanító: Az esthajnali csillagnak ki örül legjobban, Palkó fiam?

Palkó: Az édes apám.

Tanító: Miért, te?

Palkó: Mer akkó mán szödelődzködik s mögyen a kocsmába!

Csodálatos.

A (csodálkozva): Ah! Ön Münchenben volt és ott nem ivott sört?

B: Nos és mi van ebben?

A: De bocsásson meg kérem, az épen olyan, mint Nápolyt látni és nem meghalni!

Fölösleges kíváncsiság.

Nagy (agglegény): Mit fogsz most a feleségednek mondani, hogy ily későn még haza?

Kis: Micsoda kérdés? Egy kukkot se! mert ő nem enged szóhoz jutni.

Miből következett.

Férj: Az Amanda üvé kérője itt volt?

Feleség: Még nem.

Férj: Nem értek, hát ma oly későn nyitnak ki a telekkönyvet?

Czigány-mondások.

Részeg embernek nem nehéz eltalálni a nótáját.

★

A bandában a bégésnek, meg a csimbalmosnak van a legnehezebb dolga, különösen muzsikálás után, mikor hazafelé bandukálunk.

★

A pikulás is szívesebben fujja a kását, mint a pikuláját.

★

A lagzsiba azs ér legtebbet, mikor a torkunkat gyan-táshatjuk.

★

A malaes-bandában van a legtöbb önálló ember. Kiki úgy játszik, a hogy neki tetszik.

Veszedelmes.

Anya (gyermekéhez): «Gyermekek, vigyázzatok! a doktor úr ma megiltotta a papának a borivást».

Lefegyverezte.

Kovácsné: Nem, nekem többé az az új nőorvos nem kell.

Kovács: De miért? Azt mondtad, hogy nagyon ügyes!?

Kovácsné: Igen, de legutóbb hőmérőt dugott a számba, úgy hogy egy szót sem szólhattam, ő pedig az egész idő alatt folyton beszélt!

Gonosz nyelv.

A: Nézd ezt az ifju majmot! Ez se láthat sokkal tovább az orránál!

B: Kérlek, még mindig elég messzire lát el így is!

Szórakozott.

— Szived és kezed följajánlása nagyon meglepett ugyan, de azért elfogadom — mondá a piruló leány.

— Magaddal akarod vinni, vagy pedig a lakásodra küldjem? — kérdé a boldog vőlegény.

Tréfás rejtvény.

Megfejtési határidő: 1904 január 4.

Az előző számban közölt tréfás rejtvény megfejtése:

Szamárfülek.

Mindazok közt az előfizetőink között, a kik a folyó hóban közlendő tréfás rejtvények közül csak egyet is helyesen megfejtének, a *Hecht-bankháznál* letétben lévő **15376.** sz. fél osztálysorsjegynek a januári huzásra érvényes *harmadik osztályát* sorsoljuk ki.

A rejtvény-megfejtést legkésőbb *január 4-éig* kérjük beküldeni! A *harmadik osztály huzása január 12., 13. és 14-én lesz!*

A nyerő nevét *január 10-én* megjelenő számunkban fogjuk közölni s a sorsjegyet a *Hecht-bankház* (Budapest, Ferencziek-tere 3.) ugyanakkor fogja ajánlott levélben megküldeni a nyertes czimére.

Épen azért kérjük t. előfizetőinket, hogy a megfejtéseknél a nevet olvashatóan kiírni, azonkívül állásukat és lakczimüket is pontosan közölni sziveskedjenek!

E. P. Bpest. Ön beküldi nekünk az egyik kis-fuvaros-utcai lakás-hirdető czédula szövegét, mely ékes magyarsággal így hangzik:

*«Itt kab. és. zóbat van kátó
kiató ajtó 3. a micsár vöszít».*

Hát ez nem az Arany János nyelve, de a nagy igyekezet, hogy az a szegény német vagy tót mindenáron magyarul akarja megértetni magát — aranyat ér! Már csak azért is, mert ebben a mi

osztrák-expozitúra-fővároskánkban magyarul beszélni a legnagyobb fényűzés. Akkora fényűzés, hogy ezt még a lipótvárosi milliomosok sem engedik meg maguknak! Hajh! hajh!

K. L. Bpest. A kéziratot — kivételképen — a csatolt levélborítékban visszaküldtük. Azt pedig már multkor is megüzentük, hogy bármely hétköznap d. u. 3—4 közt szívesen látjuk!

P. Gy. Bpest. Mind jó, egyik-másik meg épen — pompás! A kókuszdiót megrajzoltatjuk! Forrás?...

H. F. D. Pécs. A hosszú jó, a rövid még jobb, de már a vers igön nagyon odáig van! Hagyjon békét a Pegazusnak, mert egyszer — majd meglátja — mögrugja! Meddig Pécsett?...

Honderü. Az a szerecsen, a ki olyan *fekete*, hogy látni sem lehet, nem olyan ritka, mint a *fehér* holló! Ettől a régi viceztől ugyan nem derül föl a derü a honra!

De Gusztibus. Vasárnap! Pemzli! Sphynx!

Hj. K. G. Bpest. Üstökösnek képzelet magát, hogy olyan ritkán jelenik meg?!...

Ez is, az is. A hosszúnak most is rövid a magja! De talán újra palántázva jobban hajt. Két régi versét maga urambátyám tulajdonította el és czifrázta újra föl saját sujtásaival. Nem haragszik érte? Elküldjük az átvedletteket! Jó? Erre választ kérünk! Hát a számlával mi lesz? Szinte félünk tőle, mert még mindig nem vagyunk olyan bátor leányok, mint a hogy kellene! Nem nézne föl egyszer megint hozzánk? De jól esnek! Üdv!

Nemes. Nem; ezt a szót: *kakadú* nem s-sel írják! Van még több ilyen szellemes kérdése?

N. Megkaptuk, de még nem olvastuk. A lelkiismeretfurdalás pedig ne bántsa!

Hüségés mind a síríg a ezime annak a diszes és szép kötetnek, melyben Gaal Mózes elmeséli az ifjúságnak Mikes Kelemen szomorú élete történetét. A forma, a melyben ezt teszi, nem szokatlan ugyan, de mindenesetre a legnehezebbek egyike. Magát a nagy bujdosót szólaltatja meg: az egész könyv olyan, mintha maga Mikes írta volna s épen ezért a közvetlenség megkapó erejével hat. A mint a könyvet olvassuk, lassanként testet ölt és megelevenedik lelki szemeink előtt az a Mikes Kelemen, a kit «Törökországi

Leveleiből ismerünk. Rákóczinak hű osztályos társa a bujdosásban, hazaszerető, igaz magyar, a kinek siró, kesergő lelke szólal meg minden sorban, hogy nem láthatja nagyok és szabadnak a hazát, melyet «vére hullajtásával» is szolgált. Kevés ifjusági irónk van, a ki oly komolyan fogja föl szép hivatását, mint Gaal Mózes: de még neki is kevés oly könyve van, mint ez, a melyet hol esüggendő szívvel, hol repeső reménnyel olvasunk — a szerint, a mint a bujdosó fejedelem napja is kelőben van, vagy hanyatlani látszik. A tíz ives kötetet, Goró Lajos rajzaival, a Franklin-Társulat adta ki s ára füzve 2 K 50 f., színnyomatu vászonkötésben 4 K.

Magyar királyi államvasutak.

152.188/903.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott igazgatóság a magyar királyi államvasutak céljaira az 1904. évben, esetleg további két éven át szükséges mintegy 3000 métermázsas neutrális-olaj szállítását biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

A szállításra vonatkozó részletes módozatokat magában foglaló «Ajánlati fölhívás» valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál, az országos iparegyesületnél, a magy. kir. kereskedelmi muzeum igazgatóságánál, valamint a magyar királyi államvasutak anyag- és leltárbeszerzési (Am) szakosztályánál (Budapest Andrassy-ut 73. II. emelet 40.) az ajánlatlételre szolgáló úrlappal együtt kapható.

A pályázati föltételek kiegészítő részét képező általános szállítási föltételek a magyar királyi államvasutak budapesti nyomtatványtáránál szerezhetők meg.

A szabályszerűen kiállított, ivenkint egy koronás magyar királyi okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve és a borítékban ezen fölirással:

«Ajánlat 152.188/903. számhoz» ellátva legkésőbbben folyó évi december hó 15. iki déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályában átadandók, illetve posta útján ugyanoda beküldendők.

Bánatpénz gyanánt az ajánlott mennyiség értékének 5%-a készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban, az ajánlatok benyújtására kitűzött határidőt megelőző nap déli 12 óráig az alulírott igazgatóság budapesti főpénztáránál leteendő.

Később benyújtott ajánlatok, valamint az olyanok, melyek nem pontosan és nem a részletes módozatok betartása mellett tételnek, valamint az olyanok is, a melyekre nézve az előirt bánatpénz le nem tétel, nem vétetnek figyelembe.

Budapest 1903.

Az igazgatóság.

Vérgyógyítás (hemopatia). Ezen új, eredeti gyógymód rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva *köszvény, asthma, szív-, vese-, gyomor-, bél- és hólyagbántalmakban*, súlyos *ideg- vér- és bőrbajokban*. Biztos védelem szélhűdés és elmezavar ellen. 15 év óta ki lett próbálva és most évente száz meg száz teljes gyógyulással számol be. E gyógymód megalapítójának és egyedüli képviselőjének, *dr. Kovács J.* egyet. orvostanárnak (hemopata) rendelőintézete van: *Budapest, V., Váczi körút 18. szám a.* Rendelés naponta 9—1-ig és 3—6-ig. Díjazott levélre válaszol. Betegeket intézetén kívül is kezel. — Nehéz betegeknek legbiztosabb gyógymódja.

Felelős szerkesztő es laptulajdonos: *Érdélyi Zoltán.* Társszerkesztő: *Baróti Lajos.*

Stephaneum nyomása.

A képeket horganyba edzi FREUND.

Szőlőlugast

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas (bár mind kuszó természetű), mert nagyjából, ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskotály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb díszé, a nélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyebre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes fenynyomatú katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, a ki címét egy levelezőlapon tudatja. Cím:

Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

VESZTETT BOLDOGSÁG

Irta: Erdélyi Zoltán.

Verses regény.

Masodik kiadás.

A Magyar Tudományos Akadémia által 1897-ben a gróf Nádasdy-féle 100 aranyos . . pályadíjjal kitüntetve . .

Kiadta a Franklin-Társulat.

Neogrady Antal kilencz gyönyörű rajzával diszkötésben . . . aranymetszéssel . . .

Ára 6 korona.

Megrendelhető a kiadóhivatalban is.

200 darab kiselejtezett

valódi **

** keleti

SZŐNYEG

perzsa — indiai — anatóliai szépség-
hibákkal általunk keleten személyesen
vásároltattak. E szőnyegek ebédlőkbe,
uri-, hálószobákba s legelőkelőbb szalo-
nokba alkalmasak.

Méretük 3 m. hosszúság, 2 m. szélesség
és 7¹/₂ m. « 5 m. «

között variál, remek világos és sötét színárnyalatok-
ban, fantázia rajzzal. E szőnyeget, melyeknek kitünő
minőségükért jótállunk,

40%-al

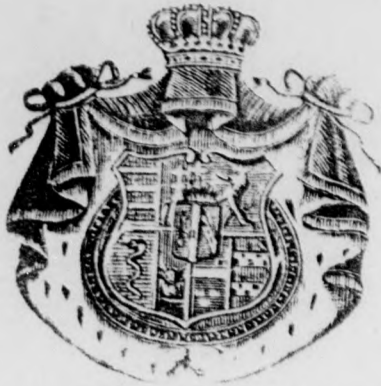
az áron alul ajánljuk.

Megtekintés minden vételkényszer nélkül.

E szőnyegek egy része városi raktárunkban láthatók,
másik része pedig a fővárműhelyben, a d. e. órákban saját
raktárhelyiségünkben.

Minden szőnyegen annak szabott ára látható!

STEIN VILMOS ÉS FIA
V., Erzsébet-tér 16.

Ő császári és királyi Fensége József
főherczeg udvari szállítói
és szerb királyi udvari szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és fölszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs-
és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és
postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi
erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőr-
ségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügy-
őröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint
minden egyenruhát viselő testületnek leg-
elegánsabban és legolcsóbban készítenek

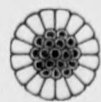
BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói

Budapest, Sütő-utca 2. szám.

~~~~~ (Szervita-tér sarkán.) ~~~~~

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Árjegyzékek készséggel küldetnek.